

i nutidsværdi over hele perioden frem til 2042, end under en fortsættelse af aftalen. Det skal dog bemærkes, at jo længere tid der går desto mindre vil statens øgede provenu blive, men tilsvarende vil også en stadig stigende del af olieforekomsterne være udnyttet og staten have fået sin større del af overskuddet.

Det er ikke fastlagt i kompensationsaftalen, hvorledes kompensation skal ydes. Der kan derfor tænkes andre muligheder end kontant udbetaling. Men grundprincippet er, at staten bliver frit stillet ved at tilbagebetale de årligt akkumulerede nettofordele og give afkald på de aftalte fordele fremover.

Det er naturligvis en forudsætning, at A.P. Møller beholder forlængelsen af sin bevilling.

Regeringen lægger vægt på, at der med aftalen er skabt et langsigtet og stabilt grundlag for efterforskning og produktion for at nå den samfundsøkonomisk største indtjening, som giver en væsentlig større indtjening. Dette er også vigtigt for at fastholde den fremtidige interesse for aktiviteterne i Nordsøen. Der er med aftalen endvidere skabt et stabilt og effektivt grundlag for statens beskatning af værdierne. Viser forudsætningerne sig at ændre sig markant, må det søges ved forhandling at ændre aftalen.

9. Forholdet til andre koncessionshavere

Et gennemgående princip i kompensationsaftalen er, at A.P. Møller – Mærsk og partnere ikke stilles bedre end andre kulbrinteproducenter i Nordsøen.

Det betyder, at også andre selskaber i den danske del af Nordsøen, der ønsker at gå over til beskatning efter samme regler som A.P. Møller – Mærsk og partnere, vil få tilbudt mulighed for at indgå en kompensationsaftale.

Der er dog individuelle forskelle imellem vilkårene i de forskellige tilladelser. I følge aftalen med A.P. Møller – Mærsk får staten en andel på 20 pct. af overskuddet uden at skulle betale for de eksisterende anlæg. I de andre tilladelser skal staten betale for sin andel af investeringerne. Der er også andre forskelle.

For at få en så retfærdig generel løsning som muligt, er det hensigtsmæssigt at maksimere kompensationen for andre koncessionshavere på en måde, der ligger tæt på pgf. 4 i kompensationsaftalen med A. P. Møller – Mærsk. På den anden side er det rimeligt tillige at begrænse kompensationen til øvrige bevillingshavere til den fordel, som de frivilligt afgiver til staten, dvs. den øgede beskatning som følge af overgangen til det nye system for kulbrintebeskatning.

Princippet bag fastlæggelsen af den maksimale kompensation i en aftale med andre koncessionshavere i Nordsøen, vil derfor være, at der er et dobbelt maksimum. Det ene beregnes på lignende måde som i aftalen med A.P. Møller – Mærsk og partnere. Det andet maksimum beregnes med udgangspunkt i de skattefordele, som selskaberne giver staten ved at overgå til den nye beskatning.

Andre koncessionshavere skal inden indsendelse af selvangivelse for indkomståret 2004 tage stilling til, om de ønsker at overgå på de nye vilkår.